

KNHS-directeur Theo Fledderus gaat voor de 8

‘De veranderingen moeten nu zichtbaar worden’

ERMELO – Begin dit jaar, op 2 januari om precies te zijn, begon Theo Fledderus aan zijn opdracht als interim-directeur van de KNHS. Bijna negen maanden later kreeg hij een aanstelling als algemeen directeur. Wat is er in de tussentijd gebeurd en wat kunnen de leden de komende tijd van hun nieuwe directeur verwachten? De Paardenkrant is meer dan welkom op kantoor voor een gesprek daarover. “Gastvrijheid is één van de zaken waar ik me hard voor maak. Alles wat we doen, doen we voor de leden, dus dat moeten we ook uitdragen.”

door Esther Berendsen

De insteek was tijdelijk, maar je mag blijven! Gefeliciteerd nog.

“Dank je. Ik ben er blij mee. Het kwam van twee kanten: ik wilde ook graag blijven. Ik zie zoveel mogelijkheden voor de KNHS dat ik het heel jammer zou vinden om het te laten bij het terugbrengen van de rust, het eerste deel van de opdracht die ik bij mijn aanstelling heb gekregen. Dit is zo’n bijzondere sector, met zoveel verschillende culturen en zo’n grote economische impact, dat is uniek in de sportwereld.”

De paardenwereld is inderdaad breed en best complex. Is het wel te doen om zoiets aan te sturen als je de paardensport niet van binnenuit kent?

“Het heeft voor- en nadelen. Vanwege de breedte kun je nooit alle subculturen binnen de paardenwereld kennen, maar als je dressuur rijdt zul je de spring- of eventingsport wel makkelijker kunnen begrijpen dan wanneer je helemaal niet rijdt, zoals ik. Die kennis mis ik een beetje, maar ik leer langzaam maar zeker bij. Het voordeel is dat mij makkelijk dingen opvallen. Mijn insteek is steeds: hoe kijkt een

ga’s aangenomen op cruciale posities.”

Inmiddels zijn er verschillende gesprekken met groepen leden geweest. Wat is daar uitgekomen en wat gebeurt er nu?

“Voor de zomer hebben we de input opgehaald en nu zijn we aan het broeden; aan het nadenken over het vervolg. Die tijd hebben we nodig – soms zijn mensen ook té ongeduldig – maar het moet zeker niet te lang duren. De club staat nu en bepaalde zaken moeten nu merkbaar veranderen. En dat gebeurt ook.”

Kun je voorbeelden noemen?

“De samenwerking met de Peelbergen is een voorbeeld. Dat is een plek waar alles klopt: een geweldige accommodatie waar wedstrijden georganiseerd worden die duidelijk in een behoefte voorzien. Maar dat gebeurt niet onder de vlag van de KNHS. Voorheen vonden we dat ingewikkeld, het waren illegale wedstrijden. Nu benaderen we dat anders: ze zijn daar goed bezig en hoe kunnen wij dat initiatief versterken? Wij willen zorgen voor toezicht zodat we weten dat het goed zit met het paardenwelzijn. En we willen aan de buitenwereld laten zien dat deze wedstrijden goedge-

tend. Als jij als journalist een inhoudelijke vraag hebt, kan die gewoon beantwoord worden door de desbetreffende manager of specialist. Daar hoef ik niet naar te kijken!”

Hoe staat de KNHS er financieel voor?

“Goed. De begroting van dit jaar wordt gehaald, er is dus geen tekort. In november wordt de begroting voor 2019 voorgelegd aan de Ledenraad. Voor volgend jaar staan we voor de uitdaging waar iedere organisatie voor staat: de wensen en de oplopende kosten met elkaar in balans brengen. Ons uitgangspunt is dat we, als we een prijsverhoging door moeten voeren voor de leden, daar altijd iets tegenover wordt gezet.”

Wat kunnen leden nog meer verwachten?

“We willen mensen die paardrijden faciliteren. We focussen dus niet alleen op wedstrijd sport, maar werken ook aan het verbeteren van de faciliteiten voor recreatieruiters. Denk aan betere ruitersporen met bijbehorende voorzieningen. Daarnaast hebben we gemerkt hoe groot de behoefte aan kennis is onder de leden. We hebben natuurlijk de instructeursopleidingen, maar wellicht kunnen we een breder opleidingspakket ontwikkelen voor een veel grotere groep.”

Het NHC is een heikel punt, met name financieel. Zijn daar al knopen over doorgehakt?

“Zeker. Het NHC gaan we in een aparte bv zetten, met een eigen manager, waardoor we het beter kunnen runnen als een bedrijf. Dat betekent bijvoorbeeld dat het niet zo kan zijn dat een collega een bak gebruikt ‘omdat die toch leeg stond’ – het onderhoud et cetera van een centrum als dit kost geld, dus de gebruiker moet betalen. We gaan nog actiever op zoek naar mooie paardensportevenementen zodat we een goedgevulde kalender hebben. Uiteraard ligt de focus daarbij op paarden, maar het kan zeker voorkomen dat er een hondenshow is als er op dat moment geen vraag is vanuit de paardenwereld. Sommige evenementen voor de leden zullen geen geld opleveren, dat zetten we dan ook zo op de begroting.”

Geldt dat ook voor de zomerstructuurweken?

“Deze zullen niet terugkeren op de

“Als iemand hier op bezoek wil komen, moet hij het gevoel krijgen dat hij welkom is”, aldus Theo Fledderus, die eind augustus zijn aanstelling als interim-directeur omgezet zag worden naar een vaste aanstelling als directeur bij de KNHS.

nen genieten dan dat we voor een beperkte groep de hele accommodatie blokken. Via de trainingdagen kunnen leden toch hier komen en kennis opdoen. Ook willen we in overleg met maneges en andere accommodaties in de buurt die wellicht zomerkampen kunnen organiseren. Met van daaruit een uitstapje naar het NHC voor bijvoorbeeld lessen van gerenommeerde instructeurs.”

Wanneer ben je tevreden?

“Als het positieve gevoel dat binnen de organisatie steeds sterker wordt, ook bij de leden heerst. Intern merkt men nu dat we echt aan het veranderen zijn. Het gevoel dat

discussies. Maar van de leden krijgen we op dit moment een 6,5 denk ik, en we willen naar een 8. Daarin hebben we dus nog wel een slag te maken.”

Bij de burens, het KWPN, gaat het nog niet zo lekker. Heb je nog tips voor hen?

“Een deal sluiten, afscheid nemen als het niet anders kan en vervolgens met elkaar om tafel gaan zitten. Wat willen we en wat zit ons dwars? Zoek elkaar weer op en heb het erover, dat geeft verbinding. Je moet zorgen dat je als bestuur en directie en in ons geval de ledenraad op één lijn zit. Dat straalt enorm positief uit – naar de rest van

‘We zijn tevreden als het positieve gevoel dat binnen de organisatie steeds sterker wordt, ook bij de leden heerst’

lid naar de KNHS? Wat willen onze leden, waar hebben ze wat aan, hoe kunnen we hen helpen? Soms doen we iets al jaren op een bepaalde manier, maar kan het misschien ook anders. Daar moeten we het in ieder geval over hebben; taboes zijn er niet wat mij betreft.”

Deel één van je opdracht was de rust terugbrengen. Wat staat er verder op je to-do-lijst?

“Opdracht twee is: het meerjarenbeleidsplan ‘Van hand veranderen’ in de praktijk brengen. Dat plan lag er bij mijn komst, maar het proces was vastgelopen. We hebben dat opnieuw opgepakt, maar op een andere manier: door onze leden en achterban er bij te betrekken. Ten derde is mij gevraagd om ervoor te zorgen dat de organisatie aangepast wordt aan het nieuwe beleid. Ook daar wordt aan gewerkt. Niet met een big bang, maar er worden hier en daar bijvoorbeeld nieuwe colle-

keurd zijn door de KNHS. Daarom werken nu aan een inschrijfsysteem dat verloopt via de KNHS. Zo gaat er bij iedere start een bedrag naar ons. Dat is terecht, want de juryleden en andere officials die daar rondlopen hebben hun opleiding bij de KNHS gevolgd.”

De KNHS gaat zich meer openstellen?

“Dat klopt. Daar hoort ook gastvrijheid bij. Als iemand hier op bezoek wil komen, moet hij het gevoel krijgen dat hij welkom is. Klachten moeten we niet zo snel mogelijk afhandelen en zien als gezeur, maar zo goed mogelijk oplossen. De leden betalen ons contributie, dus we moeten doen wat zij zelf niet kunnen. Op een proactieve wijze. Daarvoor is toch wel een cultuurverandering nodig. Door ervaringen in het verleden zijn medewerkers heel voorzichtig geworden en soms ook wat te afwach-

‘oude manier’; dat gaat niet samen met de evenementen die juist in die periode plaatsvinden. We organiseren liever een evenement waar heel veel paardenliefhebbers van kun-

we een goed team vormen overheerst en de ‘organisatietrots’ komt terug. Vanuit het bestuur is er vertrouwen en in de Ledenraadsvergaderingen hebben we mooie

de organisatie en ook naar de buitenwereld. Gedoe en geroddel komt altijd van binnenuit, dus daar moet het eerst goed zitten. Daarna kun je pas verder.”

‘Niet alleen focussen op wedstrijd sport, maar ook werken aan het verbeteren van de faciliteiten voor recreatieruiters’